Enderrock | Èlia Gea | Actualitzat el 07/09/2021 a les 12:30

SUS: «L'escola t'ensenya, però el carrer i les seves vivències t'acaben de formar»

Parlem amb el quartet mallorquí sobre el nou disc que està a punt de publicar: 'Filosofia de carrer' | Avancem en primícia el senzill que dona nom a l'àlbum

SUS | Tomeu Dalià Martorell

Els membres de **SUS** fa prop de dues dècades que van començar a tocar plegats com a **No Diguis Dois**. Després de 10 anys d'aturada i un canvi de nom entremig, el quartet va decidir reinventar-se. La primera mostra que van descobrir d'aquest nou projecte va sortir l'any passat, amb l'esclat de la pandèmia -*Un, dos, tres...* (autoeditat, 2020)-. Ara el quartet mallorquí ja és a punt per publicar un segon treball de pop electrònic amb el títol de *Filosofia de carrer* (Blau, 2021), enregistrat als Tramuntana Estudis amb la producció de Juanjo Tomàs. Estrenem el senzill que dona nom a l'àlbum, "Filosofia de carrer", i en parlem amb el vocalista, Miquel A. Alba.

Quina és la 'filosofia de carrer' que proposeu amb aquest disc?
La filosofia de carrer és un concepte per explicar que el carrer, amb les seves històries, enriqueix la saviesa de la gent que l'habita. L'escola t'ensenya, però el carrer i les seves vivències complementen i t'acaben de formar. I una miqueta lo que conten ses cançons del disc són històries de carrer, que poden passar a qualsevol persona.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=IhuAObc3YPg
Heu titulat l'àlbum amb el nom d'una de les cançons del disc, que és una història concreta

sobre una 'persona de carrer'. Està inspirada en algú?
Sí! Aquest personatge té nom i llinatges [RIU]! Ens vàrem inspirar en una persona que representa i resumeix sa filosofia de carrer. És una persona sàvia quan està serena, i quan no està serena és un món de sorpreses que te fa riure, t'ensenya coses... És un personatge bastant important.

Però alhora a la cançó dieu que no és ben bé "un exemple a seguir".
Sí, això mateix. És molt bona persona, però no és un model a seguir perquè realment té històries de drogues i... de carrer. És un personatge que de dilluns a divendres és una persona, i es cap de setmana n'és una altra. El pots saludar entre setmana i et contesta amb un "hola" i prou, però es cap de setmana no te'l pots llevar des damunt. És un *tiu* molt pesat. Sap molt de música, és una enciclopèdia, però entre setmana no l'hi demanis! [RIU] I aquestes dues cares són les que vàrem voler plasmar en aquest tema.

SUS Foto: Tomeu Dalià Martorell

El primer disc com a SUS el vau publicar el 2020, coincidint amb la pandèmia. Us va funcionar o va quedar molt estroncat per la covid? Vau poder recuperar la inversió feta?
Sa veritat és que ens vàrem quedar una mica curts, perquè, com dius, just va esclatar sa pandèmia quan ja teníem el disc autoeditat. Teníem molta il·lusió durant s'enregistrament i ens vàrem trobar amb aquesta trampa. Sí que després vàrem poder-lo moure un poc per xarxes, i vàrem fer un clip estant cadascú a casa, com feia sa majoria de grups... Però no vàrem poder fer gira. Simplement vàrem fer un únic concert, quan sa pandèmia començava a remetre una mica, per juny, a unes festes de poble, i no vàrem poder fer més. I això de recuperar sa inversió... no ho vàrem aconseguir, sincerament.

És per això que llanceu el segon només un any més tard?
Sí, vàrem pensar de fer cançons noves, un nou projecte, i amb més calma varen començar a sortir nous temes i més frescos. Sa veritat és que estic molt content també del segon disc.

?Video: https://www.youtube.com/watch?v=ggNmkpc_LU8

Com a banda, en realitat, vau néixer fa quasi 20 anys, amb una aturada de 10 anys i canvi de nom entremig. Viviu SUS com una continuació de No Diguis Dois, o un nou projecte?
No Diguis Dois era més rock català típic, a l'estil de **Sopa de Cabra**. I vàrem voler canviar d'aires completament, i d'aquí els 10 anys de silenci. Necessitàvem fer un canvi radical, i tirar cap al pop, amb sons electrònics i melodies diferents, més enganxoses. Així que sí, és un nou projecte, no una continuació de **No Diguis Dois**.

Si hem de comparar aquest disc amb l'anterior, la diferència més evident és el viratge cap a l'electrònica i la creació d'ambients més atmosfèrics... Com sorgeix?
Aquesta aposta cap a l'electrònica és per fer un pas més i sortir del que era **No Diguis Dois**. També per voler experimentar amb sons nous i una miqueta estar al dia: ara, més o manco tots els grups estan posant bastant electrònica, i a nosaltres ens agrada molt sa combinació de pop electrònic. A més, també et permet fer melodies més enganxoses.

Quant a temàtica, en aquest disc hi ha menys faules que a 'Un, dos, tres...', i se centra més en les relacions que tenim amb els altres i amb un mateix.
En aquest segon disc ens hem centrat en lo que són les relacions que establim amb les persones i en l'autosuperació. De fet, a "Ressorgir" col·labora el **Pep Suasi**, i vàrem pensar en ell primerament per la seva trajectòria i perquè és company nostre, però també perquè és un exemple de superació: ha passat mals moments, i "Ressorgir" parla d'això, de ressorgir de les teves cendres. I en ses altres cançons també xerram des *haters* que hi ha pel món, que sempre saben més que tu; després hi ha cançons d'amor.. Però totes són coses que viuen les persones normals de carrer.

El disc recorre diversos moments durs, com ruptures, moments d'estar perdut... però tot i així, sempre hi ha cert optimisme, la idea aquesta de ressorgir.
Dins sa tristor, volíem plasmar que sempre surt el sol després de sa tempesta. Una ruptura sempre té un caire de positivitat: sempre hi ha coses bones, i encara que en deixis moltes enrere, sempre en sorgeixen de noves, sempre.

Insistiu en la quotidianitat dels temes, que són històries que tothom pot haver viscut. A l'hora d'expressar-vos, però, opteu per un llenguatge poètic i metafòric.
Ens serveix per englobar més, per ser un poc més ambigus i que sigui més general. D'aquesta manera podem arribar més bé a sa gent, perquè no xerres directe, xerres amb segones...

Normalment, qui escriu els temes? Com els treballeu?
Sovint jo som es qui compon ses cançons, tant ses lletres com ses músiques. I després les duc al local i entre tots li donem forma. En Tomeu Dalià (guitarra) i en Joan Pep Coll (baix) també n'han aportat una cadascun al disc. Però en general, jo faig sa música, i damunt sa música faig sa lletra. Hi ha moltes maneres de compondre, però jo utilitz aquesta, m'agrada més: perquè ja triant sa melodia, ja me surt sa temàtica de sa cançó.